

Studiul 7: Cetățenia cerească

Sabat după-amiază, 07 februarie

De memorat:

„Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.”

Filipeni 4:6

Studiul din această săptămână încheie analiza Epistolei către filipeni și este încărcat de lecții valoroase și maxime pentru viața de zi cu zi. Se pare că multe dintre valorile morale înalte care au ghidat viața apostolului Pavel se regăsesc în versetele de încheiere ale epistolei. Asemenea învățăturilor Domnului Isus, care se concentrează asupra omului interior, Pavel împărtășește cu noi secretele unei vieți creștine pline de bucurie.

Chiar și atunci când lucrurile nu merg așa cum ne-am dori, ceea ce se întâmplă mai des decât am vrea, nu trebuie să fim îngrijorați, anxioși sau descurajați. În schimb, există principii care ne vor ajuta să găsim puterea interioară de a face față provocărilor pe care viața le aduce și astfel putem avea parte de o pace stabilă și durabilă pe care numai Dumnezeu o poate da. Prezentul și viitorul sunt în mâinile Lui, iar El ne va da tot ce avem nevoie.

Cel mai important lucru este că nu trebuie să ne punem speranțele în sistemele de guvernare pământești, care ne dezamăgesc mereu. În calitate de creștini, suntem cetățeni ai împărăției cerești a lui Dumnezeu. Și această cetățenie vine cu privilegii, privilegii minunate. Dar și cu responsabilități.

Exemple demne de urmat

Cu toții am avut la un moment dat persoane pe care le-am admirat și pe care am dorit să le urmărim ca model. Pentru copii este deosebit de important să aibă exemple bune de urmat. Ideal ar fi ca acestea să fie chiar tatăl și mama lor. Pe măsură ce cresc, își vor găsi alte modele, poate legate de cariera pe care o aleg sau chiar în biografiile pe care le citesc. De asemenea, pot afla cum au făcut față provocărilor diferite personaje biblice și pot compara aceste experiențe cu propriile lor trăiri.

Din păcate, în mass-media de astăzi, exemplele negative sunt peste tot. Suntem bombardați cu titluri atrăgătoare – povești despre problemele scandaloase și viețile tumultuoase ale celebrităților. Cititorii lui Pavel din Filipi, deși nu aveau de-a face cu internetul, se confruntau cu provocări similare. Adevărul este că lumea în care trăia Pavel era foarte coruptă, imorală și rea, la fel ca cea în care trăim noi astăzi. Întotdeauna a existat – și întotdeauna va exista, cel puțin până la sfârșitul istoriei noastre – rău din plin. Întrebarea pentru noi este: cum reacționăm la el?

1. Cum sunt descrise modelele bune și cele rele în Filipeni 3:17-19? Care sunt indiciile pentru a le distinge?

Filipeni 3:17-19

¹⁷ Uurmați-mă pe mine, fraților, și uitați-vă bine la cei ce se poartă după pilda pe care o aveți în noi.

¹⁸ Căci v-am spus de multe ori și vă mai spun și acum, plângând: sunt mulți care se poartă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos.

¹⁹ Sfârșitul lor va fi pierzarea. Dumnezeu lor este pântecul și slava lor este în rușinea lor și se gândesc la lucrurile de pe pământ.

Nu trebuie să pierdem din vedere dragostea lui Pavel față de cei cu care nu este de acord – el plânge pentru ei. De observat, de asemenea, că el nu îi consideră inamicii săi, ci „vrăjmași ai crucii lui Hristos” (Filipeni 3:18). Pavel a recunoscut că erau în joc probleme mult mai importante, și anume modul în care crucea dăreamă barierele și ne pune pe toți la același nivel, acela de păcătoși care au nevoie de un salvator (vezi Efeseni 2:11-14).

De asemenea, nu trebuie trecut cu vederea faptul că Pavel îi îndeamnă pe filipeni să se concentreze pe exemplele bune, nu pe cele rele, să îi observe cu atenție pe cei al căror mod de viață este similar cu al său. Interesant este că Pavel folosește un limbaj similar când îi avertizează pe romani: „Să vă feriți de cei ce fac dezbinări și tulburare împotriva învățaturii pe care ați primit-o. Îndepărtați-vă de ei!” (Romani 16:17). Despre înșelătorii din Roma spune că „nu slujesc lui Hristos, Domnul nostru, ci pântecelui lor” (Romani 16:18).

De ce este important să nu te uiți înapoi la păcatele și eșecurile tale, ci să privești înainte, la ceea ce ți s-a promis chiar acum în Hristos?

„Rămâneți tari în Domnul!”

2. Cum descrie Pavel, în Filipeni 3:20,21, „cetățenia” creștină?

Filipeni 3:20,21

²⁰ Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos.

²¹ El va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile.

Spre deosebire de „vrăjmașii crucii”, care „se gândesc la lucrurile de pe pământ” și nu au alt dumnezeu decât pânțele lor (Filipeni 3:19), creștinii sunt cetățeni ai cerului, iar conducătorul nostru este Însuși Isus Hristos. Pentru a sublinia acest lucru, Pavel evidențiază necesitatea ca „trupul stării noastre smerite” (Filipeni 3:21), supus bolii, deteriorării și morții, să fie transformat pentru a fi asemenea trupului înnobilit al lui Hristos înviat.

3. Cum descriu următoarele pasaje starea înălțată?

Iov 19:25-27

²⁵ Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ.

²⁶ Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.

²⁷ Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea, și nu ai altuia. Sufletul meu tânjește de dorul acesta înăuntrul meu.

Luca 24:39

³⁹ Uitați-vă la mâinile și picioarele Mele, Eu sunt; pipăiți-Mă și vedeți: un duh n-are nici carne, nici oase, cum vedeți că am Eu.”

1 Corinteni 15:42-44

⁴² Așa este și învierea morților. Trupul este semănat în putrezire și înviază în neputrezire;

⁴³ este semănat în ocară și înviază în slavă; este semănat în neputință și înviază în putere.

⁴⁴ Este semănat trup firesc și înviază trup duhovnicesc. Dacă este un trup firesc, este și un trup duhovnicesc.

1 Corinteni 15:50-54

⁵⁰ Ce spun eu, fraților, este că nu pot carnea și sângele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu, și că putrezirea nu poate moșteni neputrezirea.

⁵¹ Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați,

⁵² într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii și noi vom fi schimbați.

⁵³ Căci trebuie ca trupul acesta supus putrezirii să se îmbrace în neputrezire și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.

⁵⁴ Când trupul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neputrezire și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință.

Coloseni 3:4

⁴ Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă.

În cele din urmă, prin Domnul Isus, moartea, „vrăjmașul cel din urmă”, va fi distrusă (1 Corinteni 15:26). Și aceasta este cea mai mare speranță a noastră, promisiunea supremă care ne-a fost făcută prin Isus – nu numai sfârșitul morții, ci și un trup cu totul nou, chiar asemenea „trupului slavei Sale” (Filipeni 3:21). Într-o carte scrisă de un ateu despre cum să găsești „mântuirea” fără Dumnezeu, se susținea, destul de naiv, că depășirea fricii de moarte este „mântuirea”. Autorul Luc Ferry recunoaște că creștinismul „ne permite nu numai să transcendem teama de moarte, ci și să învingem moartea însăși. Și a face acest lucru în termeni de identitate individuală, nu de anonimat sau abstracție, pare a fi singura variantă care oferă o victorie cu adevărat definitivă a nemuririi personale asupra condiției noastre de muritori” (Luc Ferry, *A Brief History of Thought*, 2011, Kindle, p. 90). Iată o recunoaștere destul de importantă, mai ales venind din partea unui ateu!

Așadar, pentru Pavel, cetățenia noastră cerească include perspectiva învierii și a vieții veșnice, într-o existență cu totul nouă, pe care acum abia dacă ne-o putem imagina.

De ce este perspectiva vieții veșnice atât de importantă pentru tot ceea ce credem? Ce ne-ar putea oferi această lume care să merite să renunțăm la ceea ce ne oferă Hristos?

„Bucurați-vă totdeauna în Domnul!”

4. Potrivit afirmațiilor din Filipeni 4:4-7, cum avem parte de „pacea lui Dumnezeu”?

Filipeni 4:4-7

⁴ Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!

⁵ Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape.

⁶ Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.

⁷ Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.

După ce se referă din nou la nevoia de unitate (Filipeni 4:1-3), Pavel trece la un alt subiect: bucuria în Domnul (Filipeni 4:4-7). De câte ori te-ai stresat pentru lucruri care, în final, au dispărut la fel de repede cum au apărut? Din motive întemeiate, Domnul Isus a subliniat în mod repetat că nu trebuie să ne îngrijorăm (vezi Matei 6:25-34; 10:19), iar Petru ne amintește că putem arunca toate îngrijorările și anxietățile noastre asupra Domnului, „căci El Însuși îngrijește de [n]oi” (1 Petru 5:7). De fapt, problemele din ce în ce mai mari la nivel mondial ar trebui să ne inspire speranța că venirea Domnului este aproape (compară cu Matei 24:33; Luca 21:28; Iacov 5:8).

Antidotul la toate îngrijorările, în toate situațiile, este rugăciunea plină de credință (Filipeni 4:6,7). Categorie, trebuie să credem și să acționăm ca și cum rugăciunea noastră ar fi fost ascultată chiar când o rostim, pentru că trebuie să ne rugăm „cu mulțumiri”. Se adaugă și cuvântul „cereri” (gr. deēsis), care semnifică situații de extremă urgență (vezi, de exemplu, Luca 1:13; Filipeni 1:19; 1 Timotei 5:5; Iacov 5:16). Rugăciunile noastre sunt tot „cereri”, dar putem fi siguri că ele au fost primite atâta timp cât cerem „ceva după voia Lui” (1 Ioan 5:14). Atunci ne putem liniști și avea pace, știind că toate cererile noastre sunt în mâinile lui Dumnezeu.

5. Cum ne ajută Psalmii 29:11; Isaia 9:6; Luca 2:14; Ioan 14:27; 1 Corinteni 14:33 să înțelegem mai bine pacea lui Dumnezeu?

Psalme 29:11

¹¹ Domnul dă tărie poporului Său, Domnul binecuvântează pe poporul Său cu pace.

Isaia 9:6

⁶ Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.

Luca 2:14

¹⁴ „Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.”

Ioan 14:27

²⁷ Vă las pacea , vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.

1 Corinteni 14:33

³³ căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii, ca în toate Bisericele sfinților.

Pacea lui Dumnezeu este ceva ce lumea nu poate oferi niciodată, deoarece pacea lui Dumnezeu provine din certitudinea că avem darul vieții veșnice prin Isus, Mântuitorul nostru (Romani 5:1; 6:23). Această pace are impact asupra fiecărui aspect al vieții și „întrece orice pricepere” (Filipeni 4:7). Ea nu poate fi înțeleasă doar cu mintea, așa cum indică termenul grecesc *nous* (mintă) folosit aici.

Cum ai explica unui prieten necredincios ce înseamnă să ai „pacea lui Dumnezeu”?

Gândește-te la aceste lucruri...

Pacea care întrece orice pricepere „vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus” (Filipeni 4:7). Viața noastră interioară are nevoie de protecție. Interesant este că Filipeni 4:7 folosește o metaforă militară în legătură cu pacea lui Dumnezeu. Verbul grecesc (phroureō) era folosit pentru a descrie o garnizoană de soldați care păzește un oraș de invazie (2 Corinteni 11:32; compară cu Faptele 9:24). Un alt aspect foarte important al păcii interioare implică trăirea în armonie cu voia lui Dumnezeu. „Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta și nu li se întâmplă nicio nenorocire” (Psalmii 119:165).

6. Ce suntem îndemnați să facem, în Filipeni 4:8,9?

Filipeni 4:8,9

⁸ Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească.

⁹ Ce ați învățat, ce ați primit și auzit de la mine și ce ați văzut în mine, faceți. Și Dumnezeul păcii va fi cu voi.

Pavel începe Filipeni 4:8,9 cu „încolo”/„în cele din urmă” (NTR) și cu o listă de șase virtuți, urmată de o rezumare a acestora și de încurajarea de a urma exemplul lui Pavel. Acest îndemn intercultural final se potrivește bine cu contextul greco-roman din Filipi, cu dublul accent pe virtute și pe exemplu. Interesant este însă că accentul se pune pe virtuțile biblice, ceea ce este destul de evident din faptul că Pavel omite cele patru virtuți cardinale grecești (prudența, dreptatea, cumpătarea și curajul).

(1) „Adevărat” – deloc întâmplător, lista începe cu virtutea biblică fundamentală a adevărului, pe care Domnul Isus („Adevărat vă spun...”) și întreg Noul Testament o subliniază frecvent (vezi, de exemplu, Faptele 26:25; Romani 1:18; 1 Corinteni 13:6; 2 Corinteni 4:2; Efeseni 4:15; 1 Timotei 3:15; Iacov 1:18; 1 Petru 1:22; 1 Ioan 2:21). (2) „Vrednic de cinste” – cuvântul grecesc face referire la o calitate personală (compară cu alte utilizări în 1 Timotei 3:8,11; Tit 2:2, tradus ca „demni” în EDCR). (3) „Drept” – această virtute este definită de caracterul drept al lui Dumnezeu (compară cu utilizarea din Filipeni 1:7). (4) „Curat” – gândirea și acțiunea care izvorăsc din neprihănirea lui Dumnezeu, care ne îndreptățește, pe care o primim prin credință (vezi 1 Ioan 3:3). (5) „Vrednic de

iubit” – frumusețea estetică, larg răspândită în creația lui Dumnezeu. (6) „Vrednic de primit” – „demn de admirat” (NTR); „tot ce are nume bune” (EDCR).

Pavel face și două precizări, pentru a nu li se atribui acestor virtuți un sens păgân: când vine vorba de „orice faptă bună și orice laudă” (Filipeni 4:8), trebuie să ne gândim la aceste virtuți cerești. Apoi, pentru a înlătura orice îndoială și potențială neînțelegere, Pavel ne cheamă să punem în practică ceea ce am învățat, primit, auzit și văzut la el însuși (Filipeni 4:9).

Principii ale mulțumirii

7. Ce principii ne transmite Pavel în Filipeni 4:10-13,19 în legătură cu viața fericită și recunoscătoare?

Filipeni 4:10-13,19

¹⁰ Am avut o mare bucurie în Domnul, că, în sfârșit, ați putut să vă înnoiți iarăși simțămintele voastre față de mine. Vă gândeați voi la așa ceva, dar vă lipsea prilejul.

¹¹ Nu zic lucrul acesta având în vedere nevoile mele; căci m-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc.

¹² Știu să trăiesc smerit și știu să trăiesc în belșug. În totul și pretutindeni m-am deprins să fiu sătul și flămând, să fiu în belșug și să fiu în lipsă.

¹³ Pot totul în Hristos, care mă întărește.

¹⁹ Și Dumnezeuul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos.

În situații extreme (foamete, boală, vătămare, pierdere), începem să reflectăm la lucrurile care contează cu adevărat și să ne gândim la binecuvântările pe care de obicei le considerăm de la sine înțelese. Când trăim „smerit” (Filipeni 4:12), „modest” (EDCR) sau „umil” (BTF), credința se ridică la înălțimea situației. În schimb, când trăim „în belșug”, ar trebui să fim mereu conștienți că acesta poate dispărea într-o clipă (vezi Proverbele 23:5). Așa cum ne amintesc atât Iov, cât și Pavel, nu am adus nimic cu noi în lume când ne-am născut și nu vom lua nimic cu noi în mormânt (Iov 1:21; 1 Timotei 6:7). De notat următoarele promisiuni și perspective încurajatoare din Biblie:

- Psalmii 23:1 – „Domnul este Păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic.”
- Matei 6:32 – „Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele.”
- 1 Petru 5:7 – „Aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi!”
- Filipeni 4:19 – „Și Dumnezeuul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos!”

Și, cea mai minunată dintre toate: „Pot totul prin Hristos, care mă întărește” (Filipeni 4:13). Poate că niciunul dintre noi nu poate înțelege pe deplin ce înseamnă „totul”. Cu siguranță, ca în orice cerere adresată lui Dumnezeu pentru ajutor și putere, trebuie să cerem după voia Lui. Dar de multe ori nu cerem nici

măcar lucruri despre care știm că sunt după voia Lui. De aceea, Iacov 4:2 spune: „Nu aveți, pentru că nu cereți.”

Iată câteva lucruri pe care le putem cere cu încredere, pentru că știm că sunt în armonie cu voia lui Dumnezeu: • Mântuirea unei persoane dragi sau a unui prieten (1 Timotei 2:3,4). • Curajul de a ne împărtăși credința (Apocalipsa 22:17). • Iertare, după ce ne mărturisim răul și îl părăsim (1 Ioan 1:9). • Putere de a asculta de poruncile lui Dumnezeu (Evrei 13:20,21). • Iubire față de cei care ne urăsc și ne tratează rău (Matei 5:44). • Înțelepciune în situații dificile (Iacov 1:5). • Înțelegerea adevărului din Cuvântul lui Dumnezeu (Ioan 8:32).

Cum gestionezi situația în care te-ai rugat, dar rugăciunile nu ți s-au împlinit încă sau poate nu se vor împlini niciodată?

Un gând de încheiere

„Doar aceia care primesc constant rezerve proaspete de har vor avea o putere proporțională cu nevoia lor zilnică și cu abilitatea lor de a folosi acea putere. În loc să aștepte un moment viitor în care, printr-o înzestrare specială cu putere spirituală, vor primi o pregătire miraculoasă pentru câștigarea de suflete, ei se predau zilnic lui Dumnezeu, ca El să-i facă vase potrivite pentru slujirea Sa. Zi de zi profită de ocaziile de slujire care le ies în cale. Zi de zi dau mărturie pentru Domnul lor, oriunde s-ar afla, fie într-un mediu obișnuit, precum cel de acasă, fie într-un domeniu public de activitate. Slujitorul consacrat găsește o mângâiere minunată în faptul că până și Hristos, în timpul vieții Sale pe pământ, Își căuta zilnic Tatăl pentru noi rezerve de har necesar, iar din această comuniune cu Dumnezeu ieșea pentru a-i întări și a-i binecuvânta pe alții. [...] Fiecare lucrător care urmează exemplul lui Hristos va fi pregătit să primească și să folosească puterea pe care Dumnezeu a promis-o bisericii Sale pentru coacerea recoltei pământului” (Ellen G. White, *God’s Amazing Grace*, p. 117).

„Dumnezeu cunoaște dorințele noastre și S-a îngrijit de împlinirea acestora. Domnul are un tezaur de comori pentru copiii Săi și le poate da tot ce au nevoie în orice circumstanță. Atunci de ce nu avem încredere în El? El le-a dat copiilor Săi făgăduințe prețioase, cu condiția să-I asculte cu credincioșie poruncile” (Ellen G. White, *That I May Know Him*, p. 224).

Zilnic: 2 Samuel 24 – 1 Regi 6; Ellen G. White, Dietă și hrană, cap. 4, „Alimentația prescrisă la început” – „Simplitate în exercitarea ospitalității”

1. Cât a durat numărarea poporului?
2. Cum exprimă David faptul că va muri?
3. Despre ce lucruri din natură a vorbit Solomon?
4. În ce an a zidit Solomon Casa Domnului?
5. Ce s-ar întâmpla dacă oamenii ar fi simpli în deprinderile lor și ar trăi în armonie cu legile naturii?